

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **D., S., X.**, IČO: X., zast. advokátom JUDr. M., H. 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: **K., S.**, 960 01 Zvolen., IČO: X., zast. advokátom Mgr. M., N., 960 01 Zvolen, **o zaplatenie 10 386,19 Eur (312 894,50 Sk) s prísl.**, vedenej na Okresnom súde vo Zvolene pod sp. zn. 12Cb/27/2007, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43 Cob 60/2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd vo Zvolene rozsudkom č. k. 12Cb27/2007 zo dňa 03. 12. 2008 zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 312 894,50 Sk so 14,5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 23. 12. 2004 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti príslušenstva návrh zamietol.

Vykonaním dokazovaním mal za preukázané, že žalovanému vzniklo právo na doplatenie ceny diela, a to vrátane úroku z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil v súlade s § 369 OBZ, a nie vo výške 15 % tak, ako to žalobca žiadal v časti rozdielu percentuálnej sadzby úroku z omeškania ročne, preto návrh žalobcu zamietol.

Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie a navrhol rozhodnutie okresného súdu zmeniť a žalobu zamietnuť, prípadne zrušiť a vec mu vrátiť a ďalšie konanie. Poukázal

na nepreskúmateľnosť a zmätočnosť prvostupňového rozhodnutia, pretože nie je z neho zrejmé, na základe akých konkrétnych skutočností a dôkazov dospel prvostupňový súd k záveru, že dodatok č. 1 je v rozpore s dobrými mravmi. Je toho názoru, že v konaní bolo preukázané, že sám žalobca spôsobil žalovanému škodu v dôsledku zavinených povinností, keď po odkrytí strechy túto nezabezpečil proti dažďu, a tak spôsobil na majetku žalovaného škodu. Zodpovednosť za škodu žalobca nepopieral a zaviazal sa odstrániť ju na vlastné náklady. Práve vznik škody bol dôsledkom podpísania dodatku č. 1, ktorý sa týkal odstránenia väd vzniknutých v súvislosti so zatečením objektu žalovaného. Žalobca sa v dodatku č. 1 nevzdal svojho nároku na doplatenie ceny 312 894,50 Sk tak, ako to uviedol prvostupňový súd, ale tento nárok mu v dôsledku nesplnenia dohodnutých povinností zanikol. Súd vôbec nevzal do úvahy, že škodu - zatečenie priestorov spôsobil sám žalobca ako zhotoviteľ, ktorý za škodu objektívne zodpovedá, a že sám navrhol kratšiu lehotu na odstránenie týchto väd, ako i to, že sám súhlasil s tým, že mu nemusí žalovaný zaplatiť časť kúpnej ceny za vykonané dielo.

Odvolačný súd sa plne stotožnil s výrokom rozhodnutia okresného súdu vo veci samej, ktorý je vecne správny, pretože odvolačný súd dospel k rovnakým skutkovým zisteniam a skutkovým záverom ako súd prvého stupňa.

Preskúmaním veci odvolačný súd zistil, že okresný súd správne zistil skutkový stav, keď dospel k záveru, že žalobca splnil záväzok zo zmluvy o dielo, v dôsledku čoho mu bol žalovaný povinný doplatiť tretiu splátku z ceny diela, ktorá bola splatná najneskôr do 31. 12. 2004. Žalovaný túto časť ceny žalobcovi nezaplatil, v dôsledku čoho sa dostal do omeškania.

Dňa 03. 08. 2004 bolo dielo – nadstavba podkrovia, zastrešenie strechy strešnou krytinou BRAMAC a zateplenie budovy žalobcom podľa zmluvy o dielo zhotovené a toto plnenie bolo vykonané bez väd, a preto ani nemohlo dôjsť k uplatňovaniu si väd zo strany žalovaného vo vzťahu k žalobcovi. Vykonanie prác, ktoré označil žalovaný ako vady nielen v stavebnom denníku, ale aj v Protokole o odovzdaní a prevzatí prác, vyhotovenom dňa 19. 09. 2004 v skutočnosti neboli vadami diela, pretože sa ani diela, t. j. zhotovenia strechy a zateplenia objektu netýkali. Šlo o úplne nové práce, ktoré sa zaviazal žalobca vykonať na vlastné náklady preto, že sám uznal svoju zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla na nehnuteľnosti žalovaného v dôsledku ním zavineného konania tým, že nezabezpečil strechu proti prudkým dažďom a dažďová voda, ktorá pretiekla cez druhé a prvé poschodie vyvolala potrebu vykonať práve tie práce, ktoré žalovaný nazval vadami a trval na ich

odstránení. Na ich vykonaní sa zmluvné strany dohodli bezodplatne v dodatku č. 1 s tým, že bol dohodnutý termín na ich vykonanie do 19. 09. 2004. Tieto práce však s dielom, ktoré bolo predmetom zmluvy o dielo zo dňa 27. 04. 2004 vôbec nesúviseli. Nesporne bolo preukázané, že tretia, zmluvne dohodnutá splátka nebola zhotoviteľovi diela zaplatená, a preto žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť zvyšok dohodnutej ceny podľa § 536 OBZ, vrátane úroku z omeškania a vo výške 14,5 % ročne od 23. 12. 2004 až do zaplataenia v súlade s § 369 OBZ. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nebol žiadny právny dôvod zaoberať sa v predmetom konaní platnosťou dodatku č. 1 zo dňa 19. 08. 2004 uzavretého k zmluve o dielo.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote dovolanie s poukazom na ust. § 237 písm. f/, § 238 ods. 1 a § 241 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku

Poukazuje na tú skutočnosť, že dňa 21. 01. 2009 podal proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie. Voči tomuto jeho odvolaniu sa žalobca písomne dňa 04. 02. 2009 vyjadril. Napriek tomu, že krajský súd vydal rozsudok až 26. 03. 2009, t. j. skoro dva mesiace po doručení tohto vyjadrenia, o tejto skutočnosti sa dozvedel až z odôvodnenia rozsudku krajského súdu. Krajský súd zároveň priznal žalobcovi aj trovy odvolacieho konania za podané vyjadrenie. Z obsahom vyjadrenia sa oboznámil až po nahliadnutí do súdneho spisu dňa 04. 05. 2009, t. j. po doručení rozhodnutia odvolacím súdom. Je toho názoru, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože napriek tomu, že vyjadrenie žalobcu bolo súdu doručené v potrebných rovnopisoch aj pre žalovaného, napriek tomu, jemu, resp. jeho právnenému zástupcovi do dnešného dňa doručené nebolo, následne čoho nemal možnosť k tomuto vyjadreniu zaujať stanovisko.

Odvolací súd potvrdil rozsudok prvostupňového súdu z iného právneho dôvodu, vychádzajúc zo skutočností, ktoré neboli žalobcom tvrdené a ani súd prvého stupňa sa nimi nezaoberal. Prvostupňový súd žalobe žalobcu vyhovel s odôvodnením, že dodatok č. 1 je úkon v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Naopak, krajský súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil na tom skutkovom základe, že nebol žiadny dôvod zaoberať sa v predmetnom konaní platnosťou dodatku. S takýmto stanoviskom odvolacieho súdu sa žalovaný nestotožňuje, ale zároveň takýmto postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať

pred súdom, keďže k uvedenému záveru odvolacieho súdu, ktorý vôbec nevychádza z okolností zisťovaných a dokazovaných na prvostupňovom súde nemal možnosť sa vyjadriť.

Preto žiada, aby v zmysle § 243b ods. 3 O.s.p. dovolací súd vzhľadom na uvedené skutočnosti zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, a to bez toho, aby vyslovil prípustnosť dovolania. Nejde teda o žiaden z dôvodov prípustnosti dovolania uvedených v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p.

Dovolanie je všeobecne prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne vymedzených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p.

Dovolateľ uviedol, že rozhodnutím odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., a podľa jeho názoru, napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorý znemožnil účastníkovi v konaní realizáciu tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov, t. j. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.

Postupom súdu v konaní je teda činnosť súdu, ktorá vydaniu súdneho rozhodnutia predchádza, a nie jeho vlastná rozhodovacia činnosť, ktorej úlohou je priebeh konania vyhodnotiť.

Odvolaciemu súdu nemožno vytknúť procesné nedostatky, na ktoré poukazuje dovolateľ v dovolaní. Občiansky súdny poriadok neukladá súdu povinnosť doručovať vyjadrenie protistrany k podanému odvolaniu, a pokiaľ odvolanie má všetky náležitosti v zmysle § 205 ods. 1 O.s.p. je dostatočným procesným podkladom pre rozhodovanie

odvolacieho súdu bez ohľadu na to, či sa druhá sporová strana vyjadrila, resp. nevyjadrila k dôvodom podaného opravného prostriedku.

Ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p., odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvislosti s postupom súdu a nie s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Právnym posúdením veci súdom, spočívajúcim v aplikácii hmotnoprávneho alebo procesného predpisu na zistený skutkový stav vyjadreným v rozhodnutí sa vo všeobecnosti účastníkovi neodníma možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle citovaného ustanovenia. Dovolateľ mal právo ako účastník konania nazerať do súdneho spisu pred odvolacím súdom a robiť si z neho výpisy, odpisy a fotokópie alebo požiadať súd o vyhotovenie fotokópií za úhradu vecných nákladov (§ 44 ods. 1 O.s.p.).

Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., t. j., že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení, na ktorý sa taktiež odvolával dovolateľ, nezakladá prípustnosť dovolania, možno ním odôvodniť dovolanie, ktoré je prípustné len z dôvodov vedených v ust. § 238 ods. 1, 2, 3 O.s.p.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O.s.p., ani v zmysle § 237 O.s.p., dovolanie žalovaného proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol, lebo smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. októbra 2009

**JUDr. Alena P r i e c e I o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.